

Medlem var saa venlig at forudsætte en god Villie hos mig i Henseende til at forstaa hans Udtalelse. Jeg tør vel ogsaa være berettiget til at gaa ud fra, at det ærede Medlem ogsaa har god Villie overfor mig, men trods hans gode Villie er det ikke lykkes ham at citere mine Udtalelser fra i Gaar rigtig; det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem havde udledt af mine Ord: at naar vi negtede Finantsloven under de nuværende Forhold, vilde Følgen være den, at vi fik nye provisoriske Love, at han deraf havde udledt en Indrømmelse fra min Side af Berettigelsen af et saadant Skridt fra Regjeringens Side. Det har jeg ikke sagt et Ord om. Naar det ærede Medlem vil se mine Ord efter, vil han se, at de lyde: „men jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem da med BOLD og MAGT vil gaa en Vej, følge en Politisk og indtage en Stilling, som faktisk kun vil kunne føre til, at vi vedblive med disse provisoriske Tilstande. Det er jo klart, at Negtelse af Finantsloven og en Afstærkelse af dens vilige Gang mellem Thingene, det vil, som Forholdene nu ere, bevirke, at vi blive i provisoriske Tilstande“. Her i disse Ord er der ikke en Antydning af, at Regjeringen har Ret til at udstede provisoriske Finantslove, naar vi negte Finantsloven. Jeg har blot henholdt mig til de faktiske Forhold. Vi have Erfaringer, sørgelige Erfaringer i saa Henseende, det indrømmer jeg, men vi have ogsaa den Erfaring, at naar dette Thing negter Finantsloven, bevirker det ikke Ministeriets Afgang. Det ærede Medlem talte om ikke at kaste Illusioner ud i Folket, men det er kun at kaste Illusioner ud i Folket, naar han vil faae Folk til at tro, at naar vi negte Finantsloven, fordrive vi Ministeriet. Vi skulle tage Tingene, som de ere, og Forholdet er det, at Finantslovnegtelsen fordriver ikke Ministeriet; det have vi sørgelige Erfaringer for. (Berg: Hvor er den kommen fra?). — 3 1885. (Berg: Af den ene Gang kan man ikke slutte Noget!) — Jeg veed godt, at det ærede Medlem har større Tillid til Protester og Demonstrationer, end jeg har. Jeg er bange for, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds skal gjøre samme Erfaring, som Hustrup viser i en af sine Komedier, hvor en Studentens Generalforsamling skal til at overveie, hvorledes man skulde anvende en Rassebeholdning af 14 Rd. 2 Skill. En Student foreslog, at de skulde sendes til Tsjerkessernes Krigsførelse. En anden Student advarede herimod, idet han ganske realistisk pointerede, at Omkostningerne rimeligvis vilde blive 14 Rd., saa at Tsjerkesserne kun fik

2 Skill. at slaas for. Vedkommende Forslagsstiller holdt dog paa sit Forslag, fordi, som han sagde, det Hele skulde blot være en Demonstration. Jeg tror, at det ærede Medlem har altfor stor Tillid til Demonstrationer. Det er en sørgelig Kjendsgjerning, at dette Ministerium ikke bøier sig for den Slags Afstemninger, som der er sigtet til. Jeg kan forøvrigt saa godt forstaa, at det ærede Medlem trænger til at forklare os, hvorledes det er gaaet til, at han i 1887 var med til at tilraade dette Thing, at føre Finantsloven gjennem alle Stadier, og at han i Overensstemmelse med dette Forslag selv stemte for det forelagte Finantslovsforslags Overgang til Landstthinget, medens det ærede Medlem nu kun vil være med til at stemme for en Finantslov, om hvilken han forudsætter, at dette Ministerium ikke kan tage imod den. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem trænger til at komme med en Forklaring over dette Forhold, og jeg beklager kun, at han ikke kom med den Motivering i 1887, saa havde Forholdet været anderledes. Det ærede Medlem kan ikke undskylde sig med, at han den Gang sad paa Formandsstolen; thi det var ikke sjeldent, at det ærede Medlem steg ned fra Formandsstolen og tog Del i Debatten; men det er mig ikke bekendt, at det ærede Medlem med en eneste Udtalelse i 1887 gav Antydning af, at den Del, han tog i Finantslovens Behandling, kun var Stindeltagelse. Den ærede Rigsdagsmand hørte udtrykkeligt af Ordføreren, at den Forhandling, der da blev indledet, skulde være en jaglig Forhandling for at komme til Forstaaelse om Finantsloven; men den ærede Rigsdagsmand tog ingen- som helst Reservation mod Ordføreren tydelige og klare Udtalelser i saa Henseende. Det staar fast, at den ærede Rigsdagsmand i 1887 var med til at anbefale, at Finantsloven førtes gjennem alle Stadier, at han var med til at lade Finantslovsforslaget gaa til Landstthinget, uden at tage det Forbehold, at det var hans Mening, at der ikke skulde komme Noget ud af den hele Forhandling. Den ærede Rigsdagsmand var jo den Gang ikke alene ivrig for at lade Finantslovsforslaget gaa videre, men han var ogsaa ivrig i at anbefale Love som Konverteringsloven, han var ivrig i at anbefale Love som Gæverloven, som dog ogsaa indeholdt Bevilling til „dette Ministerium“. Konverteringsloven kunde vist ikke gjenføres, uden at der dertil laa en Slags Tillid til Ministeriet, men den ærede Rigsdagsmand vilde i saa Henseende gjøre Forskjel mellem de almindelige Love og Finantsloven. Jeg gjør ikke denne Forskjel, det kommer an paa, hvorledes de